

Ja a moja škola

Čo by som asi povedal o našej škole? Rád by som začal pekne od začiatku.

Ešte dávno pred mojím nástupom na školu mi môj otec vravel, že bol jedným z prvých jej žiakov. Sprvu som mu nechcel veriť, dnes už ale viem, že neklamal. Škola oslavuje štyridsiate výročie a otec oslávil štyridsaťšesť rokov. Často mi rozprával o svojich mnohých zážitkoch, na ktoré ani po toľkom čase nezabudol. Neskôr som zistil, že na túto školu chodil nielen on, ale aj môj ujo a teta. Všetci mali na školu dobré spomienky, preto som bol veľmi zvedavý, čo sa prihodí mne.

Po mojom prvom príchode som bol veľmi prekvapený. Škola bola omnoho väčšia ako škôlka, bolo tu veľa nových tvárí, priestorov a plno nových možností a zážitkov. Postupne som začal objavovať zaujímavosti našej školy. Spoznal som knižnicu, školský dvor, dokonca aj futbalové ihrisko. Od prvého ročníka som s údivom sledoval jej postupnú modernizáciu. Časom pribudli počítače, neskôr dataprojektory, dnes už máme dokonca aj interaktívne tabule.

Ďalšia veľká zmena pre mňa nastala, keď som prišiel na druhý stupeň. Spoznal som mnoho nových učiteľov, triednu učiteľku a s ňou aj novú triedu. Udivovali ma učebne biológie a fyziky, plné zaujímavého vybavenia.

Dnes už som vo ôsmom ročníku a všetky tieto veci poznám. Táto škola pre mňa už neznamená len budovu, ale miesto, kde som sa veľa nového naučil, veci, čo viem, na ktoré nikdy nezabudnem. Som si istý, že aj po mojom odchode na ďalšie štúdium budem mať na čo spomínať. A budem svojim deťom mať o čom rozprávať.

Teodor Halás, 8. B